

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 98/58/EY,
annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998,
tuotantoeläinten suojelusta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet tuotantoeläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen, jäljempänä ”yleissopimus”; myös yhteisö on päätöksellä 78/923/ETY ⁽⁴⁾ hyväksynyt tämän yleissopimuksen ja on tallettanut hyväksymiskirjansa,

yhteisöllä on sopimuspuolena velvoite panna täytäntöön yleissopimuksen periaatteet,

nämä periaatteet koskevat eläinten fysiologisia ja etologisia tarpeita vastaavia sekä saadun kokemuksen ja tieteellisen tiedon mukaisia eläinsuojia, ruokaa, vettä ja asianmukaista hoitoa koskevia määräyksiä,

yhteisön olisi myös valvottava yleissopimuksen ja sen perusteella annettujen suositusten yhdenmukaista soveltamista sekä antaa tämän direktiivin soveltamista koskevia erityissääntöjä,

Euroopan parlamentti on tuotantoeläinten hyvinvoinnin turvaavasta politiikasta 20 päivänä helmikuuta 1987 antamassaan päätöslauselmassaan ⁽⁵⁾ pyytänyt komissiota tekemään ehdotuksia yhteisön säännöiksi karjan pidon yleisistä näkökohdista, ja

julistuksessa N:o 24, joka on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen päätöksiäkirjan liitteenä, kehoitetaan Euroopan unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita yhteisön lainsäädännön laatimisen ja täytäntöönpanon yhteydessä ottamaan erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan alalla täysimääräisesti huomioon eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset,

kilpailuolosuhteita vääristävät erot ovat ristiriidassa eläinmarkkinoiden järjestelyn moitteettoman toiminnan kanssa,

siten on tarpeen laatia tuotantoeläinten suojelua koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset tuotannon järkipärisen kehittämisen takaamiseksi ja eläinmarkkinoiden järjestelyn helpottamiseksi; tätä varten olisi otettava huomioon eläinten hyvinvointia koskevat, jo olemassa olevat yhteisön säännöt, ja

olisi suoritettava vertaileva tutkimus yhteisössä ja tietyissä kolmansissa maissa sovellettavien eläinten hyvinvointia koskevien säännösten välillä ja liitettävä siihen arvio siitä, millaisia aloitteita yhteisö voisi tulevaisuudessa tehdä kilpailun vääristymien poistamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan tuotantoeläinten suojelun vähimmäisvaatimukset.
2. Sitä ei sovelleta:
 - a) luonnonmukaisessa ympäristössä eläviin eläimiin,
 - b) kilpailuissa, näyttelyissä taikka kulttuuri- tai urheilupahtumissa tai vastaavissa toiminnoissa käytettäviksi tarkoitettuihin eläimiin,
 - c) koe-eläimiin ja laboratoriossa käytettäviin eläimiin,
 - d) selkärangattomiin eläimiin.
3. Tämän direktiivin säännöksillä ei rajoiteta yhteisön muiden, erityisesti direktiivien 88/166/ETY ⁽⁶⁾, 91/629/ETY ⁽⁷⁾ ja 91/630 EY ⁽⁸⁾ sisältämien ja erityissäännösten soveltamista, joita sovelletaan edelleen.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) ”eläimellä” elintarvikkeiden, villan, nahan, turkisten tuotantoa varten tai muussa maataloustuotantotarkoituksessa kasvatettavaa tai pidettävää eläintä (mukaan luettuna kalat, matelijat ja sammakkoeläimet),

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 88/166/ETY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 1988, yhteisön tuomioistuimen asiassa 131/86 antaman tuomion (häkeissä pidettävien munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 25 päivänä maaliskuuta 1986 annettua neuvoston direktiivin 86/113/ETY julistaminen mitättömäksi) täytäntöönpanosta (EYVL L 74, 19.3.1988, s. 83).

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 91/629/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/2/EY (EYVL L 25, 28.1.1997, s. 24).

⁽⁸⁾ Neuvoston direktiivi 91/630/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 33).

⁽¹⁾ EYVL C 156, 23.6.1992, s. 11

⁽²⁾ EYVL C 337, 21.12.1992, s. 225

⁽³⁾ EYVL C 332, 16.12.1992, s. 22

⁽⁴⁾ EYVL L 323, 17.11.1978, s. 12

⁽⁵⁾ EYVL C 76, 23.3.1987, s. 185

- 2) ”omistajalla” tai ”pitäjällä” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on eläimistä vastuu tai jolla on eläimiä huollettavanaan pysyvästi tai väliaikaisesti,
- 3) ”toimivaltaisella viranomaisella” eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan 6 kohdan mukaista toimivaltaista viranomaista.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava säännökset, joiden nojalla eläinten omistajien tai pitäjien on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet eläintensä hyvinvoinnin takaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että eläimille ei aiheuteta tarpeetonta kipua, kärsimystä tai vahinkoa.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että olosuhteet, joissa eläimiä (kaloja, matelijoita ja sammakkoeläimiä lukuun ottamatta) kasvatetaan ja pidetään, ovat liitteessä annettujen säännösten mukaiset, ottaen huomioon eläinlajit ja niiden kehittyneisyyden asteen, mukautumiskyvyn ja kesytyntymisen sekä saadun kokemuksen ja tieteellisen tiedon mukaisesti niiden fysiologiset ja etologiset tarpeet.

5 artikla

1. Komissio tekee tarvittaessa neuvostolle ehdotuksia, jotka ovat tarpeen tuotantoeläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen ja, tieteellisen arvioinnin perusteella, tämän yleissopimuksen nojalla annettujen suositusten sekä muiden erityissääntöjen yhdenmukaiseksi soveltamiseksi.

2. Komissio antaa lisäksi tämän direktiivin täytäntöönpanon jälkeen saadun kokemuksen pohjalta ja erityisesti 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten sekä tekniikan ja tieteen kehittymisen osalta joka viides vuosi ja ensimmäisen kerran viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia, joissa otetaan huomioon kertomuksen päätelmät.

3. Neuvosto tekee ratkaisunsa näistä ehdotuksista määränemistöllä.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännökset, joiden nojalla toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tarkastuksia siten, että tämän direktiivin säännösten noudattaminen varmistetaan. Nämä tarkastukset voidaan tehdä samanaikaisesti muissa tarkoituksissa tehtävien tarkastusten kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49).

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle jäljempänä 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti määritettävästä päivästä alkaen selvitys 1 kohdassa tarkoitetuista tarkastuksista. Komissio tekee näistä selvityksistä yhteenvedon pysyväälle eläinlääkintäkomitealle.

3. Komissio toimittaa ennen 1 päivää heinäkuuta 1999 ja jäljempänä 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ehdotuksia

a) 1 kohdassa edellytettyjen tarkastusten, ja

b) 2 kohdassa tarkoitettujen selvitysten esittämistävän, sisällön ja toimitusvälien yhdenmukaistamiseksi.

7 artikla

1. Komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat, kun se tämän direktiivin vaatimusten yhdenmukaista soveltamista varten on tarpeen, yhdessä toimivaltaisten viranomaisten kanssa

a) tarkastaa, että jäsenvaltiot noudattavat sanottuja vaatimuksia, ja

b) tehdä tarkastuksia paikan päällä varmistaakseen, että tarkastukset tehdään tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tehdään, on annettava komission eläinlääkintäasiantuntijoille kaikki se apu, joka on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi. Tarkastusten tuloksista on keskusteltava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ennen lopullisen kertomuksen laatimista ja jakamista.

3. Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki toimenpiteet, jotka saattavat olla tarpeen tarkastuksen tulosten huomioon ottamiseksi.

4. Tarvittaessa annetaan 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt tämän direktiivin soveltamiseksi.

8 artikla

1. Komissio antaa ennen 30 päivää kesäkuuta 1999 neuvostolle kertomuksen

— yhteisössä sovellettavien eläinten hyvinvointia koskevien säännösten ja yhteisöön tuovien kolmansien maiden vastaavien säännösten vertailusta,

— mahdollisuudesta saada tässä direktiivissä vahvistetuille eläinten hyvinvointia koskeville periaatteille laajempi kansainvälinen hyväksyntä ja

— siitä, missä määrin eläinten hyvinvointiin liittyviä yhteisön tavoitteita saatetaan rikkoa sellaisten kolmansien maiden, jotka eivät sovelta vastaavia normeja, aiheuttaman kilpailun seurauksena.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen on liitettävä tarvittavat ehdotukset, joiden tarkoituksena on poistaa kilpailun vääristymät.

9 artikla

1. Jos on noudatettava tässä artiklassa säädettyä menettelyä, komitean puheenjohtaja saattaa viipymättä asian direktiivillä 68/361/ETY⁽¹⁾ perustetun pysyvän eläinlääkintäkomitean, jäljempänä "komitea", käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyys mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos komitea ei ole antanut lausuntoa, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut komission ehdotuksen käsiteltäväkseen, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja panee ne välittömästi täytäntöön, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset sekä niihin mahdollisesti liittyvät seuraamukset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999,

jollei neuvosto 8 artiklassa tarkoitetun kertomuksen perusteella toisin päätä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tuotantoeläinten suojelemiseksi perustamissopimuksen yleisten sääntöjen mukaisesti pitää voimassa tai soveltaa alueellaan 31 päivänä joulukuuta 1999 jälkeen tämän direktiivin säännöksiä ankarampia säännöksiä. Niiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tällaisista toimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

11 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

12 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 1998.

Neuvoston puolesta
W. MOLTERER
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 255, 18.10.1968, s. 23

*LIITE***Henkilökunta**

1. Eläimistä on oltava huolehtimassa riittävästi sellaista henkilökuntaa, jolla on asianmukaiset kyvyt, tiedot ja ammatillinen pätevyys.

Tarkastukset

2. Kaikki sellaisissa kotieläinten tuotantojärjestelmissä pidettävät eläimet, joissa niiden hyvinvointi riippuu ihmisen tiiviistä huolenpidosta, on tarkastettava ainakin kerran päivässä. Muissa järjestelmissä kasvatettavat tai pidettävät eläimet on tarkastettava riittävän usein sen välttämiseksi, että eläimet joutuvat kärsimään.
3. Saatavilla on oltava asianmukainen valaistus (kiinteä tai irrallinen), jotta eläimet voidaan tarkastaa perusteellisesti milloin tahansa.
4. Jokainen sairaalta tai loukkaantuneelta vaikuttava eläin on viipymättä hoidettava asianmukaisella tavalla, ja jos hoito ei tehoa eläimeen, on mahdollisimman pian otettava yhteys eläinlääkäriin. Sairaata tai loukkaantuneita eläimiä on tarvittaessa eristettävä sopiviin suojiin, joissa on asianmukainen, kuiva ja mukava makuupaikka.

Rekisterin pitäminen

5. Eläinten omistajan tai pitäjän on pidettävä rekisteriä kaikesta annetusta lääkinnällisestä hoidosta ja kunkin tarkastuksen yhteydessä havaituista kuolleitten eläinten määristä.

Jos vastaavat tiedot on vaadittu säilytettäväksi muita tarkoituksia varten, ne riittävät myös tämän direktiivin tarkoitusta varten.

6. Näitä rekistereitä on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan, ja niiden on oltava toimivaltaisen viranomaisen saatavilla tarkastusten yhteydessä tai kun tämä sitä muutoin pyytää.

Liikkumavapaus

7. Eläimen vapautta liikkua sille ominaisella tavalla ottaen huomioon eläimen laji sekä saatu kokemus ja tieteellinen tieto, ei saa rajoittaa niin, että se aiheuttaa eläimelle tarpeetonta kärsimystä tai vahinkoa.

Eläimen ollessa jatkuvasti tai säännöllisesti kytkettynä, kahlehdittuna tai eristettynä sillä on oltava tilaa sen verran kuin sen fysiologisten ja etologisten tarpeiden kannalta on saadun kokemuksen ja tieteellisen tiedon mukaisesti tarkoituksenmukaista.

Rakennukset ja eläinsuojat

8. Eläinsuojien ja erityisesti sellaisten karsinoiden ja varusteiden rakentamiseen käytettävät materiaalit, joihin eläimet saattavat olla kosketuksissa, eivät saa vahingoittaa eläimiä, ja ne on voitava puhdistaa ja desinfioida perusteellisesti.
9. Eläinsuojat ja niissä olevat eläinten kiinnittämiseen tarkoitetut varusteet on rakennettava ja pidettävä kunnossa siten, että niissä ei ole teräviä kuilimia tai ulkonemia, jotka voisivat aiheuttaa eläimille vammaa.
10. Ilman kierto, pölyisyys, lämpötila, ilman suhteellinen kosteus ja kaasupitoisuudet on pidettävä sellaisina, etteivät ne vahingoita eläimiä.
11. Rakennuksissa pidettäviä eläimiä ei saa pitää jatkuvassa pimeydessä ja niille on annettava asianmukainen lepoaika ilman keinovalaistusta. Jos luonnonvalo ei riitä vastaamaan fysiologia ja etologia tarpeita, niille on järjestettävä asianmukainen keinovalaistus.

Ulkona pidettävät eläimet

12. Ulkona pidettävät eläimet on tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan suojattava huonoilta sääolosuhteilta, petoeläimiltä ja eläinten terveyteen kohdistuvilta vaaroilta.

Automaattiset ja mekaaniset laitteet

13. Eläinten terveydelle ja hyvinvoinnille välttämättömät automaattiset tai mekaaniset laitteet on tarkastettava vähintään kerran päivässä. Jos niissä havaitaan vikoja, ne on korjattava viipymättä; jos tämä on mahdotonta, on toteutettava aiheelliset toimenpiteet eläinten terveyden ja hyvinvoinnin turvaamiseksi.

Jos eläinten terveys ja hyvinvointi riippuu keinotekoisesta ilmanvaihtojärjestelmästä, olisi huolehdittava sellaisen asianmukaisen varajärjestelmän olemassaolosta, jolla taataan eläinten terveyden ja hyvinvoinnin edellyttämä riittävä ilmanvaihto, jos varsinainen järjestelmä ei toimi kunnolla, ja on järjestettävä hälytysjärjestelmä, joka varoittaa toimintahäiriöstä. Hälytysjärjestelmä on testattava säännöllisesti.

Ravinto, vesi ja muut aineet

14. Hyvän terveydentilan säilyttämiseksi ja ravitsemustarpeen tyydyttämiseksi eläinten ruokavalion on oltava terveellinen, sen on oltava niiden iälle ja lajille sopiva sekä riittävä. Eläimille ei saa antaa ruokaa tai nestettä tavalla, joka aiheuttaa tarpeetonta kärsimystä tai vahinkoa, eikä ruoka tai neste saa sisältää aineita, jotka voivat aiheuttaa tarpeetonta kärsimystä tai vahinkoa.
15. Eläinten on päästävä syömään niiden fysiologisia tarpeita vastaavin väliajoin.
16. Eläinten saatavilla on oltava sopiva määrä tarpeeksi hyvälaatuista vettä, tai niiden on muilla tavoin voitava tyydyttää nestetarpeensa.
17. Ruokinta- ja juottolaitteet on suunniteltava, rakennettava ja sijoitettava siten, että ravinnon ja veden saastumisen vaara ja eläinten välisestä kilpailusta mahdollisesti aiheutuvat haitalliset vaikutukset ovat mahdollisimman pienet.
18. Eläimille ei saa antaa muita aineita, paitsi lääkinnällisistä tai ennaltaehkäisyyn liittyvistä syistä taikka sellaista eläintenhoidollista käsittelyä varten, joka on määritelty direktiivin 96/22/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, ellei eläinten hyvinvointia koskevista tieteellisistä tutkimuksista tai saadusta kokemuksesta käy ilmi, että kyseinen aine ei vaikuta haitallisesti eläinten terveyteen tai hyvinvointiin.

Typistykset

19. Ennen kuin direktiivin 5 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen on annettu typistyksiä koskevia erityissäännöksiä, sovelletaan perustamissopimuksen yleisiä sääntöjä noudattaen asiaa koskevia kansallisia säännöksiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 91/630/ETY soveltamista.

Kasvatusmenetelmät

20. Sellaisia luonnonmukaisia tai keinotekoisia kasvatusmenetelmiä, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa kärsimystä tai vammoja kyseisille eläimille, ei saa käyttää.
- Tämä säännös ei sulje pois menetelmien käyttöä, jotka saattavat aiheuttaa äärimmäisen vähäistä tai lyhytaikaista kärsimystä tai vastaavanlaista ja -kestoista vahinkoa, tai jotka saattavat vaatia toimia, joista ei todennäköisesti aiheudu pysyvää vahinkoa, jos kyseiset menetelmät on sallittu kansallisissa säännöksissä.
21. Eläintä ei saa pitää tuotantoeläimenä, jollei sen perimän tai ilmiäisun perusteella voida kohtuudella olettaa, että pitäminen ei vahingoita eläimen terveyttä tai hyvinvointia.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalisten tai tyrostaattisten vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3).